

editura universitatii bucuresti
1991, 1992

ALLAN BARBARA
PEASE + PEASE

BĂRBATII
AU NEVOIE
DE SEX

DECE
IAR
CE

FEMEILE
DE DRAGOSTE

CUPRINS

<i>Mulțumiri</i>	5
<i>Introducere</i>	7
1. Sexul și creierul	17
2. Să vorbim deschis despre sex și dragoste	51
3. Ce-și doresc femeile cu adevărat	70
4. Ce-și doresc bărbații cu adevărat	106
5. Se caută: relație serioasă de o noapte — sex pasager	142
6. Locul tău sau al meu? Aventurile și infidelitatea	163
7. Cum să-ți găsești partenerul (partenera) potrivit(ă) — întrecerea pentru ratingul de cuplare	199
TEST: ratingul de cuplare — unde considerați că vă este locul pe piața partenerilor de cuplu	210
8. 15 mistere despre bărbați pe care femeile nu le înțeleg	241
9. 12 adevăruri despre femei pe care majoritatea bărbaților nu le știu	269
10. 13 strategii care vă pot îmbunătăți ratingul de cuplare	293
11. Un viitor mai fericit împreună?	313
<i>Referințe</i>	343

1

SEXUL ȘI CREIERUL

La carte zice așa: „Apoi se introduce dispozitivul A în fanta B.“

Pasiune, dragoste cu năbădăi, idilă, „călduri“, obsesii amoroase, fluturași prin stomac — toate aceste cuvinte sunt folosite pentru a descrie extazul, incitarea, relaxarea, exaltarea, sentimente pe care orice om le încercă la un moment dat în viață. Împreună cu acestea vin și alte trăiri, precum angoasa, neatenția, durerea, agonia, neliniștea, mâhnirea. De mii de ani, experții au încercat, cu puțin succes, să găsească o definiție pentru

dragostea trupească, dar de regulă au ajuns la concluzia că aceasta ar fi cumva controlată de forțe din exteriorul nostru, de niște puteri mistice, supranaturale sau spirituale. Cu toate acestea, nu avem nicio problemă în a defini precis alte emoții umane ca depresia, anxietatea, obsesiile sau teama.

Începând cu anii '70, oamenii au început să resimtă un dor profund spiritual de dragoste. Acest sentiment a fost provocat de ruptura de structurile sociale care ne îngăduiau să avem legături extrem de intime cu prietenii, familia, iubiții și care constituiau de mii de ani o normă. Am evoluat ca o specie pentru care există grija față de cei tineri și în care se manifestă puternice legături de interdependență, de dragoste și de protecție reciprocă, toate acestea ducând spre o organizare în celule sociale și familiale. Cei mai în vârstă au grijă de cei tineri, în vreme ce adulții pleacă să producă sau să strângă hrană. Seara, vârstnicii le istoriseau celor mai mici felurite povești și le vorbeau despre viață și despre moștenirea lor. Acest model de structură familială mai există acum numai în culturi primitive, în diferite părți ale Orientului Mijlociu, Asia, în zona Mediteranei sau în culturile statelor din Lumea a Treia. Și cum tot mai mulți oameni sunt singuri sau aleg să trăiască pe cont propriu, această prăpastie culturală se adâncește tot mai mult. De milioane de ani, poate și mai mult de atât, societățile au fost astfel organizate încât să-i aducă la un loc pe bărbați și femei; societățile contemporane însă îi îndepărtează unii de alții. Erodarea structurii de bază a familiei a dus la o degradare a valorilor, a făcut posibil ca numeroși copii să crească fără tată și a produs un haos emoțional.

Aceleași obiective, agende diferite

Când vine vorba despre dragoste și sex, bărbații și femeile au agende diferite, aceste deosebiri fiind adânc înrădăcinate în vremuri străvechi.

Victime ale iubirii care au apucat-o pe căi greșite au ajuns să umple clinicile pentru depresivi și sinucigași de pretutindeni.

Foarte simplu spus, bărbații din ziua de azi sunt stimulați de imaginile vizuale și de semnele care indică faptul că o femeie este sănătoasă, fertilă și tânără, în vreme ce femeile sunt stimulate de indicatorii care scot în evidență puterea, statutul social, devotamentul și resursele materiale ale unui bărbat — întocmai precum strămoșii noștri. De fapt, când vine vorba de imbolduri sexuale, mai nimic nu s-a schimbat cu adevărat de sute de mii de ani încoace. Această concluzie se poate dovedi una extrem de nepopulară într-o lume dominată de corectitudinea politică în care a devenit un refren la modă să spui că bărbații și femeile doresc aceleași lucruri de la viață, au aceleași motivații, preferințe și imbolduri, dar, pe măsură ce veți citi mai departe, veți vedea că acest lucru pur și simplu nu este adevărat. De fapt, în adâncul sufletului *știți* că lucrurile nu stau astfel. Acest mit este în continuare susținut de indivizi care caută puterea, precum birocrații, liderii religioși, grupurile feministe și de alte persoane care au motivații politice. O fi corect să spunem că bărbații și femeile gândesc la fel și tânjesc după aceleași lucruri, dar dacă ați avut de-a face atât cu bărbați, cât și cu femei, dacă ați lucrat împreună cu ei sau v-au fost subalterni, cu siguranță știți că lucrurile nu stau astfel.

Puterea dragostei

David Buss, profesor de psihologie la Universitatea din Austin, Texas, este recunoscut la nivel internațional pentru cercetările lui revoluționare cu privire la diferențele între sexe când vine vorba de alegerea unui partener. Alături de echipa lui, profesorul a căutat dovezi privind dragostea pasională în 147 de culturi. Au descoperit dovezi palpabile despre existența dragostei în picturi rupestre, manuscrise, poeme, cântece și cărți. Când se gândesc la dragoste, cei mai mulți dintre oameni au tendința de a vedea numai părțile pozitive ale sentimentului — se imaginează privind îndelung în ochii persoanei iubite, ținându-se de mână, cântând melodii de dragoste, făcând dragoste, trăind toate acele sentimente plăcute și călduroase, fiind convinși de povești de genul „și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți” — dar dragostea are, de asemenea, și o parte întunecată. Atât Buss, cât și alți cercetători au descoperit probe de-a lungul întregii istorii a umanității care atestă existența unor poțiuni de dragoste, farmece și vrăji de iubire, sinucideri și crime motivate de împlinirea sau neîmplinirea în dragoste. Prin urmare, soți, ibovnici, rivali, îndrăgostiți urgisiți de soartă mor la tot pasul. În aproape orice cultură există un echivalent pentru povestea cu Romeo și Julieta. Nevoia dramatică de dragoste ne umple adeseori de euforie, disperare, teamă, dorință de răzbunare, uneori toate în același timp.

*Dragostea are de-a face cu reacțiile chimice
din interiorul creierului.*

Și deoarece dragostea pasională este un sentiment universal, prezent în orice cultură de pe fața pământului,

cu siguranță ar trebui să existe un fundament biologic. Cu alte cuvinte, nu poate fi vorba de o simplă tradiție culturală, precum religia sau venerarea anumitor idoli; dragostea este un lucru foarte puternic, bine înrădăcinat în fiecare dintre noi.

Biologia dragostei

Oamenii de știință care au făcut cercetări pentru a vedea cum funcționează creierul uman al cuiva care este îndrăgostit au ajuns la concluzia că în creier există trei sisteme diferite care operează atunci când vine vorba de găsirea unui partener și de reproducere — dorința, dragostea pasională și atașamentul pe termen lung.

Fiecărui dintre aceste sisteme i se asociază o activitate hormonală diferită care provoacă anumite trăiri și schimbări comportamentale în sufletul îndrăgostiților. Dacă ne referim la dragostea din perspectiva acestor trei sisteme distincte, ne va fi mai ușor să pricepem în ce etapă se află cineva și de ce acționează în felul în care o face.

Scopul acestui capitol este de a vă face să înțelegeți funcțiile de bază ale creierului care guvernează dorința, dragostea pasională și atașamentul pe termen lung. Am încercat, pe cât posibil, să dăm explicații cât mai simple și cât mai succinte. Când ne vom referi la anumite zone ale creierului este important să înțelegem faptul că acestea fac de obicei parte dintr-o rețea cerebrală complexă și îi mulțumim pe această cale profesorului Graeme Jackson de la Institutul pentru Studii ale Creierului din Melbourne, care ne-a ajutat cu sugestii folositoare despre acest subiect. Am simplificat aici lucrurile pentru a le face mai accesibile pentru cititorii noștri; în același timp, suntem conștienți de pericolul de a nu simplifica mult